

ΒΑΖΟΝΤΑΣ ΔΗΘΕΝ ΤΕΛΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΚΟ ΜΕΣΑΙΩΝΑ ΑΝΑΓΕΝΝΟΥΝ ΤΙΣ ΠΙΟ ΣΚΛΗΡΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΑΣΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ (2/2)

STAGE, ωρομίσθιοι με σύμβαση μιας ημέρας, συμβασιούχοι, ενοικιαζόμενοι, δεν πρόκειται παρά όψεις της ίδιας πολιτικής, που με ευλάβεια ακολουθούν ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, όψεις της επέκτασης κάθε μορφής ελαστικής εργασίας. Μόνο που, καθώς περνάνε τα χρόνια, οι μορφές αυτές συνεχώς χειροτερεύουν: ακόμη πιο ταπεινωτικοί οι όροι με τους οποίους έχει κανείς «πρόσβαση» στη θέση εργασίας, χειρότεροι όροι δουλειάς, αμοιβής και ασφάλισης, ολοένα και λιγότερη «τυπική» σύνδεση της εργασίας με το δημόσιο ώστε να μην θεμελιώνονται δικαιώματα και προφανώς να δίνεται ακόμα μεγαλύτερο περιθώριο στον ιδιωτικό τομέα να ξεσαλώνει. Και είναι προφανές ότι η κατάσταση αυτή τίνει να αφορά χρόνο με το χρόνο και πολλούς εργαζόμενους μηχανικούς. Πώς όμως από τις πολιτικές επιλογές των κυβερνήσεων φτάσαμε στο σημείο να θεωρούνται «υπεύθυνοι» για την κατάσταση τους οι ίδιοι οι εργαζόμενοι; Πώς φτάσαμε στο σημείο ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ να συνομιλεί με τον ΣΕΒ, αλλά να ανακηρύσσει σε νούμερο ένα εχθρούς του τους εργαζόμενους STAGE των γραφείων της ΓΣΕΕ;

Ψέμα 3ο: Θα μειωθεί η ελαστική εργασία και θα μπει τέλος στον εργασιακό μεσαίωνα

Για αρχή, σκοπό έχουν να «ξεμπερδέψουν» με τους σημερινούς ελαστικά εργαζόμενους και με κάθε διεκδίκηση μόνιμης εργασίας. Ύστερα, έρχεται η «ελασασφάλεια». Την ίδια μέρα που οι εργαζόμενοι των STAGE διαδήλωναν έξω από το Υπουργείο Εργασίας, μέσα ξεκινούσε πανηγυρικά η διαβούλευση των κοινωνικών εταιρών (τα γνωστά: ΣΕΒ, ΓΣΕΕ και άλλοι χειροκροτητές της «σκληρής» πολιτικής για την ελαστική εργασία) για τη νέα (απο)ρύθμιση των εργασιακών σχέσεων. Πέρα από την επέκταση της ανασφάλιστης εργασίας (με τη μορφή μαθητείας) στον ιδιωτικό τομέα, ιδιαίτερο θέμα συζήτησης αποτελούν οι νέες ρυθμίσεις για τις εργολαβικές εταιρείες και τις εταιρείες ενοικίασης εργαζομένων. Νέο πεδίο δόξης λαμπρό ανοίγει για τις Υπηρεσίες του Δημοσίου, που απισχνασμένες από προσωπικό και μη μπορώντας να καλύψουν τις ανάγκες τους, θα αναθέτουν όλο και περισσότερα έργα του δημοσίου σε εργολάβους (αφού αυτοί θα μπορούν να προσλάβουν γρήγορα το απαιτούμενο προσωπικό). Το κερδοφόρο (για τις ίδιες) παράδειγμα των εργολαβικών εταιρειών καθαριότητας δείχνει το δρόμο. Γιατί να μην ανατεθεί σε εργολάβους και η μηχανοργάνωση, τα αρχεία, η σύνταξη των δασικών χαρτών, όπως άλλωστε έχει ήδη γίνει με την σύνταξη του κτηματολογίου; Γιατί το δημόσιο να μην καλύπτει τις πάγιες ανάγκες του με εργαζόμενους σε ιδιώτες, που δεν θα μπορούν πια να θεμελιώσουν κανένα δικαίωμα μόνιμης δουλειάς; Σκοπός δεν είναι το τέλος της ελαστικής εργασίας. Σκοπός είναι να τελειώσει κάθε μορφή ελαστικής εργασίας που δημιουργεί στον εργαζόμενο τη συνείδηση ότι μπορεί να διεκδικήσει να μην είναι αναλώσιμος...

Ψέμα 4ο η μοριοδότηση στον ΑΣΕΠ

Καθρεφτάκια για ιθαγενείς ή για όποιον δεν έχει πληρώσει τουλάχιστον 3-4 φορές ανεπιτυχώς το παράβολο για να στείλει αίτηση στον ΑΣΕΠ. Ο ΑΣΕΠ εδώ και πολλά χρόνια ανακοινώνει κάθε χρόνο έναν αριθμό μόνιμων θέσεων που είναι λιγότερες από τις συνταξιοδοτήσεις δημοσίων υπαλλήλων στο ίδιο διάστημα! Είναι προφανές ότι όταν ο αριθμός των θέσεων αντιστοιχεί στο 1/100 όσων κάνουν αίτηση, με ή χωρίς μοριοδότηση προϋπηρεσίας, με ή χωρίς φάκελο προσόντων, πάλι άνεργος θα μείνεις! Αξίζει τον κόπο να αναφερθούμε στην ταξικότητα της μοριοδότησης και στην κατάργηση των κοινωνικών κριτηρίων που ανακοινώνει η κυβέρνηση, όταν λέει ότι θα καταργηθεί η ποσόστωση για τρίτεκνους-πολύτεκνους και θα αυξηθεί η μοριοδότηση των τίτλων σπουδών σε σχέση με τα μόρια της προϋπηρεσίας. Πολλοί από τους σημερινούς μακροχρόνια εργαζόμενους με σύμβαση στον δημόσιο τομέα (και υπάρχουν άνθρωποι που εργάζονται ακόμη και πάνω από 10 χρόνια!) δεν μπορούν καν να κάνουν αίτηση στον ΑΣΕΠ, γιατί δεν έχουν το ECDL (παρότι γνωρίζουν να χειρίζονται υπολογιστή) ή δεν έχουν χαρτί για άριστη γνώση ξένης γλώσσας (παρότι μπορεί να έχουν ζήσει ή σπουδάσει σε μια ξένη χώρα) –και ως γνωστόν δεν μπορείς να αποκτήσεις αυτά τα χαρτιά σήμερα στην Ελλάδα αν δεν πληρώσεις αδρά σε κάποιο φροντιστήριο! Θα μπορούσαμε πολλά να πούμε ακόμη για τα κριτήρια και τους παραλογισμούς του ΑΣΕΠ, όμως δεν υπάρχει λόγος να ασχολούμαστε με το μοίρασμα της μιζέριας σε «μόρια», όταν οι θέσεις είναι ελάχιστες σε σχέση με τους ενδιαφερόμενους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ο διαγωνισμός της ΔΕΗ του 2007 που αφορά μηχανικούς, ακόμα δεν έχει τελειώσει και όσον αφορά τους προσωρινούς πίνακες αυτοί περιλαμβάνουν ελάχιστους από τους ήδη επί χρόνια συμβασιούχους / ενοικιαζόμενους της ΔΕΗ.

Οι ελαστικά εργαζόμενοι δεν χρειάζονται μοριοδότηση, χρειάζονται (και διεκδικούν) μόνιμη και σταθερή δουλειά. Κι αυτό είναι που πρέπει να φωνάξει το δημοσιοϋπαλληλικό κίνημα: να μονιμοποιηθούν όλοι οι σημερινοί ελαστικά εργαζόμενοι, με όποια μορφή, και από κει και πέρα να καταργηθεί κάθε μορφή ελαστικής εργασίας στο δημόσιο. Μαζικές και διαφανείς προσλήψεις μόνιμου προσωπικού ώστε το δημόσιο να ανταποκριθεί στις κοινωνικές ανάγκες για δημόσια και δωρεάν καλής ποιότητας υγεία, πρόνοια, ασφάλιση, παιδεία, πολιτισμό.

(ΤΟ ΠΑΡΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΕΝΑ ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ, ΑΠΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΩΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ – ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΩΝ - ΚΙΝΗΣΕΩΝ ΣΤΟ Γ.Σ. ΤΗΣ ΑΔΕΔΥ)